

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 5 mars 1895, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ersättning till nämndeman för biträde vid vägsyn.

I en inom Andra Kammaren väckt, till laguskottets behandling hänvisad motion, n:o 18, anför herr *Wittsell*, med hvilken herrar *Emil Olsson*, *O. B. Olsson*, *Nils Svensson* och *Olof Persson* instämt:

Enligt 35 § väglagen skola årliga vägsyner hållas af länsman med biträde af två nämndemän antingen tidigt på våren eller sent på hösten, och fjorton dagar före syneförrättningen kungöras dag och timme, när, hvar och huru långt syn hålles å bestämd dag. Oftast vid denna tid af året vore väder och väglag sådant, att fullgörandet af detta tvungna uppdrag ej vore bland de angenämaste hvarken för syningsmän eller för dragarne, som skulle fortskaffa dem. Då dessutom nämndemansbefattningen ej vore något frivilligt uppdrag, som efter behag kunde mottagas, utan måste af den valde viss tid fullgöras, ansåge motionären det vara med billighet och rättvisa öfverensstämmande, att ersättning beviljades åt nämndemännen för vägsyner, i synnerhet som nämndemansbefattningen vore nog betungande ändå. Och då lagen ålade dem denna skyldighet, borde ersättningen härför äfven i lag stadgas. Å alla de ställen, motionären hade sig bekant, hade ersättning blifvit beviljad åt vägstyrelsernas medlemmar för deras besvär, fastän detta vore ett af fri vilja åtaget förtroendeuppdrag.

På grund häraf föreslås:

att Riksdagen behagade besluta, att sådant tillägg till 35 och 53 §§ väglagen göres, att nämndeman för biträde vid vägsyn må antingen varda

berättigad till ersättning derför enligt gällande resereglemente eller åtminstone åtnjuta skjutsersättning.

Utskottet vill till en början erinra derom, att 1734 års lag föreskrifvit skyldighet för nämndemän att deltaga i vägsyn, att sålunda den nya väglagen genom ifrågavarande stadgande i 35 § icke ålagt nämnden något ytterligare besvär utöfver hvad redan förut varit i lag stadgadt, samt att ersättning till nämndemännen för utförande af det uppdrag, som enligt förstnämnda lag till dem lemnats, icke varit medgifven.

Vid sådant förhållande och då utskottet med hänsyn till nämndemansbefattningens hufvudsakliga karakter af förtroendeuppdrag anser det icke vara lämpligt att föreslå ytterligare ersättning till nämndemännen utöfver den, som genom särskilda författningar blifvit dem tillerkänd för vissa extra förrättningar, föranlåtes utskottet hemställa,

att herr Wittsells ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 5 mars 1895.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.